

РЕШЕНИЕ

№ 16357

гр. София, 13.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1413** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по жалба на Агенция “Пътна инфраструктура“, подадена чрез юрк. Д., срещу Решение от 18.11.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав, постановено по НАХД № 5887/2024 г. С решението е отменен Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ - С., с който на „ТРАНСПОРТЕР“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв., на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 102, ал. 2 от същия закон.

В жалбата е посочено, че въззивното решение е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон. Според касатора новите разпоредби по чл. 10б, ал. 7-9 ЗДвП, касаещи задължение за уведомяване не са приложими към датата на установяване на посоченото в електронния фиш нарушение, тъй като нямат обратно действие. Счита, че собственикът на автомобила не е направил всичко зависещо от него за изпълнение на задължението си по чл. 102, ал. 2 ЗДвП. Излага доводи, че към момента на извършване на нарушението в действащото законодателство съществува възможност за последващо (със закъснение) подаване на данни при неизправност на монтираното бордово устройство. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът - „ТРАНСПОРТЕР“ ЕООД, в писмена молба от 24.04.2025 г., депозирана чрез адв. Б., оспорва касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК (л. 17).

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 23.09.2022 г., в 11:30 часа, специален автомобил, марка „М. 19.320Ф“, рег. [регломер на МПС] , с техническа допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6, без ремарке, се движил по път А-6 км 60+705, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа. За същият не била заплатена изцяло дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 Закона за пътищата /ЗП/, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението е установено с устройство № 10192, представляващо автоматично устройство за записване на пътния трафик (елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-6 км 60+705, попадащ на територията на [населено място].

От Агенция "Пътна инфраструктура", за така констатираното нарушение с № 062BF49771B542C2E063041F160A1BE7, бил издаден оспореният пред СРС Електронен фиш № [ЕГН], с който на „ТРАНСПРЕС“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд на първо място приел, че като е издал ЕФ, а не НП за санкциониране на жалбоподателя за нарушението му по чл.179, ал.3а от ЗДвП от 23.09.2023 г., наказващият орган не е допуснал съществено процесуално нарушение. Този си извод съдът е мотивирал с разпоредбата на чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, съдържаща изрична регламентация за издаване на електронен фиш за нарушения по чл. 179, ал. 3-3б ЗДвП. Изтъкнал е, че в този смисъл е и нормата на чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, към която препраща чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, който предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал.3-3в, както и тази на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където изрично е посочено "електронни фишове за нарушения по чл.179, ал. 3-3в", сред които се включва и процесното нарушение на чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Предвид възраженията в жалбата, съставът на СРС е посочил още, че в случая АПИ законосъобразно е издал електронен фиш, тъй като нарушението е заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗП, т.е. в отсъствието на контролен орган. По същество, въззивният съд е намерил, че съставът на посоченото в ЕФ административно нарушение е безспорно доказано, тъй като на посоченото в ЕФ дата, място и час дружеството като собственик на описания автомобил не е изпълнило задължението си за заплащане на изискуемата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП /в случая такса за изминато разстояние - тол такса/.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС е приел, че не е спазена процедурата, предвидена за ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето. Прието е, че в случая намират приложение нормите на чл. 10б, ал. 7-9 от ЗП, в сила от 01.01.2024 г., които са част от действащото вътрешно право, по-благоприятни са за жалбоподателя и следва да бъдат приложени

на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. В тази връзка съдът се е позовал и на ТР № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ВАС.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Според чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на комисията от 28 ноември 2019 година, в сила от 19.10.2021 г., доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство. Тази разпоредба задължава доставчиците по тристранния договор и АПИ, като събиращи пътни такси, преди да бъде започнато административнонаказателно производство да изпълнят процедурата по цитираната разпоредба от регламента. Съгласно чл. 288 от ДФЕС, регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки. Следователно административнонаказващият орган е следвало да спази разпоредбите на регламента преди да санкционира лицето. В случая не са ангажирани доказателства относно изпълнението на визираното задължение от наказващия орган.

Настоящата касационната инстанция констатира още, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер. В случая санкцията по чл. 179, ал. 3б ЗДВП е абсолютно определена, т. е. фиксирана, и не дава възможност за преценка на конкретни факти, които обуславят конкретната тежест на нарушението. За всички нарушения от този вид, независимо дали изцяло не е платена таксата или частично, независимо от изминатите километри и конкретната тежест на пътното превозно средство е предвиден един и същ размер на наказанието. Затова в случая следва да се направи извод, че предвиденото в Закона за движение по пътищата административно наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. В този смисъл са и решение по КНАХД № 5428/2024 г. на АССГ, решение по КНАХД №6213/2024 г. на АССГ, решение по КНАХД №11166/2024г. на АССГ и други.

С оглед изложеното решението на СРС се явява правилно, като при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а материалния закон е приложен правилно.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева - заплатено в брой съгласно договор за правна защита и съдействие от 24.04.2025 г. /л. 16/.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН Административен съд София - град, XVI – ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.11.2024 г., постановено по НАХД № 5887/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6 - ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ТРАНСПОРТЕР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноски в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: